

ஆழி சூல் உலகு - புதினத்தில் இனக்குழு விலங்கியல்

சீ. ரேவதி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழாய்வுத்துறை, தூய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி

முன்னுரை

ஒவ்வொரு மொழியின் வளர்ச்சியிலும் காலத்திற்கேற்ப இலக்கியங்கள் புதுப்புது வடிவம் பெறுவது வரலாற்று நியதியாகும். ஒரு மொழியின் பழமை, அம்மொழி சார்ந்த சமூக அமைப்பு, அது மற்ற இனத்தாருடன் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் உறவு, வேற்றுமொழிகளின் தாக்கம் போன்ற காரணங்களால் இலக்கியங்கள் புது வடிவத்தினைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்புண்டு. ஆங்கிலேயர்களின் வருகை, அச்சு இயந்திரத்தின் வரவு, மேலைநாட்டு இலக்கியத் தாக்கம் ஆகியவைகளால் தமிழ்மொழியில் உரைநடைவடிவிலான பல இலக்கியங்கள் உருவானதை நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அவ்வாறு உருவானது 'நாவல்' எனப்படும் புதின இலக்கியமாகும்.

இந்தியாவில் பங்கீம் சந்திரர் எழுதிய 'துர்க்கேசநந்தினி' (1856) என்ற வங்காள மொழி நாவல் முதலிடத்தைப் பெறுகின்றது. இதன்பின் தமிழில் புதின இலக்கிய வரலாறு 1879-ஆம் ஆண்டு மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை எழுதிய 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' எனும் புதினத்திலிருந்து தொடங்குகின்றது. தமிழில் வேதநாயகம் பிள்ளையின் பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தைத் தொடர்ந்து, பி.ஆர் இராஜமய்யரின் கமலாம்பாள் சரித்திரமும், அ. மாதவையாவின் பத்மாவதி சரித்திரமும், நடேச சாஸ்திரியின் தீனதயாளும் தோன்றின. இதைத் தொடர்ந்து நாவல் இலக்கியம் எனப்படும் புதினம் பல்வேறு வகையான உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டு வளர்ந்தது. வரலாறு, சமூகம், துப்புறியல், எதார்த்தவாதம், அறிவியல், பெண்ணியம், தலித்தியம், உளவியல், தொன்மவியல், மார்க்சியம், வட்டார மற்றும் இனவரைவியல் என உள்ளடக்க அடிப்படையில் நீண்டு கொண்டே செல்கின்றது.

இனவரைவியல் தொடர்பான புதினங்கள் தமிழில் அதிகம் உள்ளன. எழுத்தாளர் ஜோ-டி-குருஸ் எழுதிய 'ஆழி சூழ் உலகு' என்னும் புதினத்தில் குமரி மாவட்ட பரதவர் இனத்தின் வாழ்வியலைப் பதிவு செய்துள்ளார். ஒரு புதினம் எழுதுவதற்கு கருப்பொருள் தேடும்பொழுது தன்னைச் சுற்றியுள்ள வாழ்க்கையில் இருந்து சம்பவங்களை எடுத்துக் கோர்த்துச் சொல்வதையே எந்த எழுத்தாளரும் பெரிதும் விரும்புவர். அந்த அடிப்படையிலேயே ஜோ-டி-குருஸ் தான் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணையும், தன்னோடு வாழ்ந்த மனிதர்களையும், அவர்களது வாழ்வையும் அதன் நீட்சியையும் படைப்பாக்கியுள்ளார். இப்புதினத்தில் மூன்று தலைமுறையினராகக் கதாப் பாத்திரங்கள் படைக்கப்பட்டு நெடுங்கதையாகப் புனையப்பட்டுள்ளது.

ஐந்து நிலப்பாகுபாட்டில் நெய்தல் நில மக்களாகப் பரதவர்களைச் சங்க இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. தொல்பழங்குடி இனக்குழுவினரான பரதவர்கள் தமிழகத்தின் கடற்கரையோரப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அன்றாடம் இயற்கையோடு போராடி வாழ்க்கை நடத்தும் பரதவர்களாகிய மீனவர்கள் தம் கடின உழைப்பால் உணவைப் பெறுகின்றனர். இவர்கள் முழுக்க முழுக்க கடலினை நம்பியே வாழ்க்கை வாழும் தன்மையுடையவர்கள். இவர்களுடைய வாழ்க்கையில் வெளியுலகத் தொடர்பு மிகமிகக் குறைவு. கடல்சார் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகவும் வாழ்வாதாரமாகவும் கொண்டிருப்பதால் இவர்களுக்கு கடலில் வாழ்கின்ற உயிரினங்களான மீன்களைப் பற்றிய அறிவும், அவற்றின் செயல்பாடுகளைப் பற்றிய நுண்ணறிவும் மிகுதியாக உள்ளன. இத்தகைய விவரிப்புகள் ஜோ-டி-குருஸின் 'ஆழி சூழ் உலகு' புதினத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

இனக்குழு விலங்கியல்

ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் திரள் அல்லது பண்பாட்டுக் குழு தம் சுற்றுச்சூழலில் உள்ள விலங்கினங்களை வகைப்படுத்தி வைத்துள்ளனர். இந்த விலங்கின்பால் அவர்கள் கொண்டிருக்கும் அறிவியல் அறிவு சாராத மரபுவழி அறிவை அறியும் அறிவியல் இனக்குழு விலங்கியலாகும். இதுகுறித்து க. வேம்பையாவின் கருத்து சுட்டிகாட்டத்தக்கது. “Ethno’ என்பதற்கு இனம், (Race) மக்கள், (People) பண்பாட்டுக்குழு (Cultural Group) என்பது பொருள். Ethno என்ற சொல் ஆய்வு உலகின் அண்மைக் கால அறிமுகம். இது குறிப்பிட்ட இனத்தை அல்லது பண்பாட்டுக் குழுவைக் குறிக்கும் மானிடவியல் புலம் சார்ந்த கலைச்சொல் ஆகும். மானிடவியலின் அடிப்படையில் பண்பாட்டில் உயர்ந்தவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்ற வகைப்பாட்டிற்கே இடமில்லை. அதனால் இதற்கு மாற்றுக் கலைச்சொல் தேவைப்பட்டது. எனவே மக்கள் திரள்களை வேறுபாடின்றிக் குறிப்பிடுவதற்காகக் கையாளப்பட்ட கலைச்சொல்லே ‘Ethno’ ஆகும். ‘Zoology’ என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லிற்கு இணையான தமிழ்ச்சொல் ‘விலங்கியல்’ என்பதாகும். விலங்கியலைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி விலங்கியலாகும். விலங்குகள் எனும்போது பாலூட்டிகள், பறவைகள் மட்டும் குறிக்கப்படுவதில்லை. மீன்கள், பூச்சிகள், தேள், புழு, நத்தை, ஓரணுப் பிராணிகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் குறிக்கும். சுருங்கச் சொல்லின் தாவரமல்லாத எல்லா உயிருடைய பொருளும் விலங்கு ஆகும். 1950- 1960ஆம் ஆண்டுகளில் பல்வேறு மக்கள் திரள்களில் விலங்குகள், தாவரங்கள் ஆகியவற்றின் பெயர்கள் தொடர்பான இனக்குழுதாவரவியல், இனக்குழு விலங்கியல் ஆராய்ச்சிகள் தொடங்கின. எனவே மனிதத் திரள்கள் மிக பழங்காலத்திலிருந்து விலங்குகளோடு கொள்கின்ற உறவின் அடிப்படையில் அவை பற்றிய மரபுவழியான அறிவைத் தனக்குள் ஏராளமாகச் சேமித்து வைத்துள்ளன. மனிதன் தான் வாழும் சூழலில் தன்னோடு வாழும் விலங்கினங்கள் தன்னுடைய வாழ்வுக்கு எவ்வகையில் எல்லாம் பயன்படும் என்பதை அவன் நன்கு அறிந்து வைத்துள்ளான். அந்த அறிவுக் களஞ்சியத்தையே இனக்குழு விலங்கியல் புரிந்துகொள்ள முயல்கிறது. இதுவே. ‘இனக்குழு விலங்கியலின்’ அடிப்படையாகும்.” (இளம்பரிதி. மொ. (தொ.ஆ) 2012:254-255)

புதினத்தில் இனக்குழு விலங்கியல்

ஆழி சூழ் உலகு புதினமானது கதாப்பாத்திரத்தை மையமிட்டு புனைப்படாமல் கதைக் கருவினை மையமிட்டு புனையப்பட்டுள்ளது. கடற்கரையோர மீன் பிடி சமூகத்தைச் சேர்ந்த பரதவர் இன மக்களின் வாழ்வை சித்திரிப்பதே இப்புதினத்தின் கதைக் கருவாகும். மூன்று தலைமுறையினரின் நிகழ்வுகள் கோர்க்கப்பட்டதாக இப்புதினம் காணப்படுகின்றது. ஒரே நேர்க்கோட்டில் இக்கதை புனையப்படவில்லை.

கடற்பரப்பில் நிகழ்வன: கடற்கரைப் பரப்பில் நிகழ்வன என்று இரு வேறு நிலைகளில் இப்புதினத்தை ஆசிரியர் படைத்துள்ளார். மேலும் இவ்வேறுபாட்டினை புரிந்துகொள்ள வசதியாக கடற்பரப்பில் நிகழ்வனவாகப் புனையப்பட்டுள்ள பகுதியினை உரோமன் என்களாலும் கடற்கரைப் பரப்பில் நிகழ்வனவாகப் புனையப்பட்ட பகுதியினை தமிழ் உயிரெழுத்துக்களாலும் தலைப்பிட்டுத் தந்துள்ளார்.

உயிரெழுத்துக்களைக் கொண்ட தலைப்புகளின் கீழ் (அ – ஊ) வரும் கதையானது கடற்கரைப் பரப்பில் பரதவர் இன மக்களின் வாழ்வியல் சித்திரிப்புகளை உள்ளடக்கியதாகும். இவை பெரும்பாலும் முக்கிய நிகழ்வுகளின் பின்னணியில் புனையப்பட்ட கதைத் தொகுப்பாகவே காணப்படுகின்றது. உரோமன் என்களால் தலைப்பிடப்பட்ட கதைப்பகுதியானது கடல்மேல் நிகழ்பவையாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. கடலுக்குள் மீன் பிடிக்கச் செல்லும் கோத்ரா, சிலுவை மற்றும் சூசையின் மீன்பிடிப்பினை சித்தரிக்கும் பகுதியாக காணப்படுகின்றது.

இனக்குழு விலங்கியல் என்பது வழி வழியாக சொல்லப்படும் மரபார்ந்த விலங்கியல் அறிவினைக் குறிக்கின்றது. இப்புதினத்தில் பரத மீனவர்கள் மீன் பிடிக்கக் கடற்பயணம் மேற்கொள்ளும் சமயத்தில் மூத்த கடலோடியால் இளைய கடலோடிகளுக்கு சொல்லும் அறிவுறுத்தல்களின் வழி பரதவர் இன மக்களின் கடல்வாழ் உயிரினங்கள் குறித்த மரபார்ந்த அறிவு வெளிப்படுகின்றது.

மீன்களின் பெயர்கள்

இப்புதினத்தில் “சீலா, கூரல் பாறை, பன்னா, பயிந்தி, மாவளா, கத்தாள, குதிப்பு, தும்புவாளை, பூதா, சாளை, பனந்தொண்டை, தெரவெங்கணை, குத்தா, தோட்டாமுட்டி, பெருவா, நெத்திலி, காரப்பொடி, ஊழிமீன், கருவாலி, நண்டுக்கள், நட்சத்திர மீன்கள், கரைவமீன், குட்டிமதனம், தேளி, சட்டிதலையம், பஞ்சலாமை, கல்இறால், மதனம், குறுவலை” (ஜோ-டி-குருஸ். 2005:152,153,154,159,160,169) என கடல்வாழ் மீன்களின் வகைகளைப் பற்றியும் இறால், ஆமை முதலியவற்றின் மருத்துவக் குணங்கள் குறித்தும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

கடல்பாம்பு

கோத்ரா, சிலுவை, சூசையார் என மூவரும் கடலில் மீன் பிடிக்கச் செல்லுகின்றனர். மூத்த கடலோடியான கோத்ரா மற்ற இருவரையும் வழிநடத்துகிறார். “ஐந்து முறை வலை போட்டும் மச்சமில்லாததால் ஆறாவது முறையாக வலை தள்ளி இப்போது வலை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆமாவாசை இருட்டாக இருந்ததால் கடலின் மேற்பரப்பில் கவுரு கிளம்பியதன் காரணமாக ஆங்காங்கே வெளிச்சப்புள்ளிகள் தெரிந்தன. மேல்வலையை சூசையாரும் மடவலையை சிலுவையும் வாங்கி நடுமரத்தில் வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

“எய்யா, வலை வாங்குறது பாத்து வாங்குங்க கடல் பாம்புவ கெடக்கும்.”

“சிலுவை, பாத்து வாங்கு”

“கடிச்சா வைத்தியத்துக்கு எங்க போவ, கர புடிக்கிறதுக்குள்ளே உசரு போயிரும், கவனம்” (ஜோ-டி-குருஸ். 2005:10)

என்று இடம்பெறும் உரையாடல் கடல் பாம்பினைக் குறித்த புரிதலைக் காட்டுகிறது. மேலும் இச்செய்திகள் மூத்த கடலோடியின் வழி இளைய கடலோடிகளுக்கு மரபாக சொல்லப்படுவதையும் காணமுடிகின்றது. இங்ஙனம் பெறும் அறிவினை இனக்குழு விலங்கியல் என்று குறிப்பிடலாம்.

மரபுவழி மீன்பிடி தொழில்நுட்பறிவு

மீனவர்களின் வாழ்க்கையில் கடல்வாழ் விலங்கினங்கள் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றன. எனவே தங்களுக்கும் கடல்வாழ் விலங்கினங்களுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பினைக் கொண்டு விலங்கினங்கள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக வகைப்படுத்தி அவ்விலங்கினங்களின் நிறம் மற்றும் தோற்றத்தின் மூலம் அடையாளப்படுத்தி அவை வாழ்மிடம், எக்காலங்களில் இனப்பெருக்கம் செய்கின்றன என்பவற்றைத் தங்களது பாரம்பரிய அறிவினாலும் அனுபவத்தினாலும் அவற்றின் குணங்களையும் இன்னபிற செய்திகளையும் மீனவர்கள் அறிந்து வைத்துள்ளனர்.

“கன்னியாகுமரிக்கு நேர் வெலங்கே சுமார் பதினைந்து கி.மீ. தொலைவில் இருக்கிறது சுறாப் பாறை ... சுறாப்பாறு தொழில் என்பது பரதவர்களுக்கு ஒரு சிம்ம சொப்பனந்தான். ஆடிமாதக் கடலடியிலும் பூண்டு தொழில் செய்வார்கள் கூட இந்த சுறாப்பாறு என்ற பெயரைக் கேட்டதுமே அஞ்சி நடுங்குகின்றார்கள். காற்றையும், கடலையும் எதிர்த்துப் போரிடுவது இவர்களின் அன்றாட வாழ்வாக இருந்தாலும் இந்த சுறாமீன் வேட்டையிலும் கரணம் தப்பினால் மரணம் நிச்சியம். சுறாப்பாறுக்கு குறிவைத்துப் போவது சுறாமீன் வேட்டைக்காகத் தான். வேளா, இழுப்பா, கொம்பன்சுறா, வரிப்புலியன், உழுவு போன்ற சுறாமீன்களுக்காகத் தான்”

(ஜோ-டி-குருஸ். 2005:24-25)

“ஆயிரங்கால் தூண்டில் கயிறைக் கடலில் இறக்குவதற்கு முன்னால் வழியில் போகும் போதே பிடித்த சீலாமீன்களை இரண்டு மூன்று துண்டுகளாக நறுக்கித் தூண்டில்களில் இரையாகக் கொளுவியிருப்பார்கள்.”

(ஜோ-டி-குருஸ். 2005:24-25)

மேற்குறித்த புதின வரிகளிலுள்ள செய்தி ஆடிமாதத்தில் கடலலை அதிகமாக இருக்கும் என்பதையும் ஒரு குறிப்பிட்ட பார் (கடல்) பகுதியில் சுறாமீன் அதிகமாகக் கிடைப்பதால் அந்தப் பகுதிக்கு ‘சுறாப்பாறு’ என்பதையும் சுறாமீன் வேட்டை ஆபத்தானது என்பதையும், பல்வேறு வகையான சுறாமீன்கள் இருப்பதையும், சுறாமீன்களைப் பிடிக்க ஆயிரங்கால் தூண்டிலில் சீலாமீன்களை உணவாகப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதையும் தெரியப்படுத்துகின்றது. இதன்வழி மீனவர்கள் அவர்களின் அனுபவ அறிவைப் பயன்படுத்துவதைத் தெரிந்து கொள்ளமுடிகின்றது.

மரபுவழி நுண்ணறிவு

இப்புதினத்தில் மீன்கள் குறித்த மரபுவழி செய்திளைக் காணமுடிகின்றது.

“கோத்தரன்னா கீழ் பாத்தியளா.....ரண்டு கறுப்பு அசையிது என்று பரபரத்தான் போஸ்கோ. நீர்பரப்பைச் சிறிது நேரம் உற்றுப் பார்த்த தொம்மந்திரை, ‘கோத்ரா கீழ் நிக்கிற ரண்டும் கொம்பஞ் சிறாந்னு நினைக்கிறேம்”.

“அப்ப நல்ல வேட்டையின்னு சொல்லுங்க” என்றான் கோத்ரா.

“எய்யா போஸ்கோ,கொம்பஞ் சிறாக்க நல்ல மூள உள்ளது. இரைய பக்குவமா கடிச்சித் தின்னுட்டு தூண்டிய வுட்டுட்டு போயிடும்”

(ஜோடி-குருஸ். 2005:259-260)

மேற்குறித்த செய்தி வாயிலாக ‘... இரண்டு கறுப்பு அசையிது’ என்று போஸ்கோ கூறியவுடன் அதனை உற்றுப்பார்த்த தொம்மந்திரை, அது கொம்பஞ்சிறா என்றும், இவை புத்திசாலியானவை என்பதையும் அனுபவ அறிவால் அறிந்து வைத்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது. “கம்பாவக் கயிறு பொறுத்து நிக்கிறத பாத்தியா,நிச்சயமாக இது வரிப்புலியந்தாம். இதப் புடிக்காம ஊருக்குப் போவக்கூடாது” (ஜோடி-குருஸ். 2005:41) என்று தொம்மந்திரை இரை கொளுவியிருக்கும் தூண்டில் நீரில் முழுகும் அளவினை வைத்தே சுறாமீனின் வகையை கூறுவதாக அமைந்திருக்கும் உரையாடல் அவர்களின் நுண்ணறிவினுக்குச் சான்றாகும்.

மரபுவழி மருத்துவ அறிவு

இது தவிர சிலவகை மீன்கள் மருத்துவகுணம் கொண்டதாக அறியமுடிகின்றது. இதுகுறித்து வியாகுலப் பிள்ளைக்கும் எதிரே வந்த சூசைக்கும் நடந்த உரையாடலைக் கூறலாம். அதுவே,

“இடுப்பில் சிறிய கோட்டுமாலோடும் கையில் தூண்டிலோடும் வியாகுலப் பிள்ளை சில்லிப் பாறில் தூண்டில் போடப் போய்க் கொண்டிருந்தார். பளிச்சென்று ஒரு ஞாபக மின்னல் ஐம்புலன்களையும் ஒரு சேரத் தூண்ட ஒரு கணம் நின்றவன், எதிரே குத்து வலையோடு வந்த சூசையைக் கண்டான்.

‘என்ன சூச?’

‘தங்கச்சி கொழந்த பெத்திருக்கா. அதாம் அவளுக்கு கொஞ்சம் கரைவல வச்சி மீன் புடிச்சிக் குடுத்தா அவியல் வச்சித்திம்பா. புள்ள பெத்தவளுக்கு இந்த கரமீன்வ தின்னா பால் நல்லா சொரக்குமாம்”

(ஜோடி-குருஸ். 2005:160)

“கடலில் சில இடங்களில் தண்ணீர் முத்துப்போல் தெளிவாகவும் சில இடங்களில் கலங்கலாகவும் வந்தது. திடீரென்று மாங்காச் சாளைக் கூட்டம் மாப்பு மாப்பாக தெரிந்தது. அதன் பின்னாலேயே அதைத் துரத்திப் பிடிப்பதற்காக சூரை மீன் கூட்டம். நெத்திலியை விட கொஞ்சம் பெரியது மாங்காய் சாளை. சாளை மீனைவிடச் சிறியது. எப்போதும் லட்சக்கணக்கில் கூட்டம் கூட்டமாகவே திரியும். குழந்தை பெற்ற பெண்களுக்கு மாங்காய் சாளையை ஓமக்கறி வைத்துக் கொடுப்பார்கள். சுவையாக இருக்கும். பால்சுரப்பும் அதிகமாகும்.”

(ஜோடி-குருஸ். 2005:27)

பரதவர்கள் மீன்கள் பற்றிய மரபுவழி அறிவியலை அறிந்தவர்கள் என்பதாலேயே அவற்றின் மருத்துவக் கூறுகளையும் நன்கு புரிந்துவைத்துள்ளனர். இவையெல்லாம் மரபுவழியினாலேயே அடுத்த தலைமுறைக்கு கற்றுக்கொடுக்கப்படுவதையும் இதன்வழி அறிய முடிகின்றது.

மரபுவழி கடலியல் அறிவு

இப்புதினத்தில் இடம்பெறும் பரதவர் இன மக்கள் அனுபவத்தினாலும் வழிவழியாய் பெற்ற அறிவினாலும் கடலின் தன்மையையும் கடல் மீன்களின் அமைப்பையும் நன்கு அறிந்துள்ளனர்.

“இந்த நாள்களில் ஆழிமேல் அந்த அளவுக்குப் பயமில்லை. ஆழியில் அலைகள் இருந்தாலும் அத்தனை சீற்றம் இருக்காது. மரம் இறங்கி பாய் புடைத்து ஓடியது.”

“மாமா, மீன் எறையிற மாரி இருக்கி”

“ரண்டு வலய வட்டுப் பாப்பமா?” என்றார் சப்பாணியார்.

“கொஞ்சம் பொறுங்கல. இன்னுங் கொஞ்சம் வாட வெலங்க ஓடிக்கிருவோம்”

“சுசையார, தண்ணி நல்லா கலங்கி வருத,”

“இப்ப வலய போட்டுப் பாருங்கல.”

சிறிது நேரத்திற்குப்பின் சப்பாணியாரும், சிலுவையும் வலையை வாங்கினார்கள்.

“மாமா அஞ்சாறு குத்தா, பத்து காணு பனந்தொண்ட கிடக்கு”

“எய்யா, அப்ப கீழ புலால் கிடக்குன்னு நெனக்கிறம். குத்தா வெலங்கு மீனு,பனந்தொண்ட வந்தா மாப்பு மாப்பா வரும். இப்புடி பத்துகாணு கெடந்தா கலஞ்சி ஓடுதுண்ணு நெனக்கிறம்.”

“அப்ப வலய போடாண்டாமா?”

“ஆமா, இன்னுங் கொஞ்சம் வாட வெலங்க போவோம், கூடுதொற அடுக்க வரும்போது வலய போட்டுருங்க.”

“மாமா,பாய தட்டிரட்டா?”

“சரி, கோடவ தட்டு சிலுவ, காத்துக்கு பாயி படபடன்னு அடிக்கிது பாரு. அந்த தாமாங்கயிறு தண்ணிகள கெடக்கு. எடுத்து மரத்து மேல வாங்கி வளச்சி வையி”

(ஜோடி-குருஸ். 2005:456)

இவ்வரையாடல் பகுதியின் வழி மூத்த கடலோடிகள் எந்த ஆவணங்களும் இல்லாமல் வாய்மொழியாகவே வழிவழியாய் தங்களின் கடலியல் அறிவினால் அடுத்த தலைமுறையினரை வழிநடத்துகின்றனர் என்பது புலனாகின்றது.

முடிவுரை

இனக்குழு விலங்கியல் குறித்த தரவுகளைப் பெரும்பாலும் நாட்டார் மரபுகளிலிருந்து பெறமுடியும். ஏனெனில் அவை வாய்மொழி மரபு சார்ந்தவை. கதைகள், நம்பிக்கைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் எனப் பல்வேறு வடிவங்களில் அவை இன்றளவும் வழக்கில் உள்ளன. அவற்றின் மிகச் சிறு கூறுகள் எழுத்து இலக்கியத்திலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன என்பதற்கு ‘ஆழி சூழ் உலகு’ புதினம் நல்ல சான்றாகும்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. இளம்பரிதி. மொ. (தொகுப்பாசிரியர்) 2012, நாவல்- நவீனப் பார்வைகள்,காய்யா பதிப்பகம்,சென்னை-24.
2. ஜோடி-குருஸ். 2005, ஆழி சூழ் உலகு, தமிழினி, சென்னை-2.